

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020421 17 Кж 4
Бања Лука, 15.9.2017. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених О.Б., Ј.Т., В.Т., В.Б., Н.О. и Н.М., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О., изјављеним на рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 020421 17 Кв 5 од 31.8.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.9.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 0200421 17 Кв 5 од 31.8.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 0200421 17 Кв 5 од 31.8.2017. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О., против којих се води кривични поступак (заједно са оптуженима В.Т. и Н.М.), по оптужници Републичког јавног тужилаштва, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бањалука број Т12 1 КТО 0000103 16 од 26.6.2017. године, због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 2. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелом недозвољене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС.

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора, која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења благовремено су изјавили жалбе браниоци оптужених О.Б., Ј.Т., В.Б. и Н.О..

Бранилац оптуженог О.Б., адвокат Г.Ј. из Б.Л. рјешење побија због „повреде одредаба ЗКП“ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи тако што ће се овом оптуженом притвор укинути.

Бранилац оптуженог Ј.Т., адвокат Н.П. из Б.Л. рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи тако што ће се овај оптужени пустити из притвора.

Бранилац оптуженог В.Б., адвокат М.М. из Б.Л., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се овом оптуженом одредити мјера забране, те да се исти пусти да се брани са слободе.

Бранилац оптуженог Н.О., адвокат М.Ћ. из Б.Л. рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи и оптужени одмах пусти на слободу или да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Разлозима који су изнесени у жалбама бранилаца оптужених О.Б., В.Б. и Н.О., указује се на изостанак разлога о одлучним чињеницама које се односе на постојање основане сумње да су оптужени починили кривична дјела за која се терете, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора и тиме на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. У оквиру чињеничне основе, свим жалбама оспорава се ваљаност разлога датих у образложењу побијаног рјешења за закључак о оправданости продужења притвора према оптуженима из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Неосновани су жалбени приговори да је у побијаном рјешењу изостало образложење у вези закључка првостепеног суда о постојању основане сумње да су оптужени починили предметно кривично дјело. Наиме, првостепени суд је утврдио постојање основане сумње да су оптужени починили радње описане у диспозитиву оптужнице, у којима се стичу обиљежја кривичног дјела

организовани криминал из члана 383.а) став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, на основу многобројних доказа који су приложени уз оптужницу, коју је првостепени суд потврдио. При томе, побијано рјешење се позвало на разлоге из образложења рјешења вијећа првостепеног суда о продужењу притвора након потврђивања оптужнице од 29.6.2017. године, које је у цјелости прихватило и вијеће Врховног суда Републике Српске у свом рјешењу од 05.7.2017. године. Према томе, обзиром да је у наведеном рјешењу о продужењу притвора након потврђивања оптужнице, првостепени суд извршио детаљну оцјену и анализу приложених доказа уз оптужницу, како у односу на конкретне радње сваког од оптужених, тако и у односу на постојање елемената организованости које кривично дјело уводе у сферу организованог криминала, те обзиром да се од дана доношења тог рјешења, ништа није измјенило, чак није ни започет главни претрес, то је, у поступку контроле оправданости притвора, правилно првостепени суд утврдио да у досадашњем току поступка ничим није компромитовано постојање основане сумње, да иста и даље егзистира у неизмијењеном облику у односу на све оптужене, јер се није измијенила ниједна околност у погледу постојања општег услова за продужење притвора.

Такође су неосновани и жалбени приговори да више не стоје разлози за притвор према оптуженима предвиђени у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптужених на слободи престављало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за даље егзистирање овог притворског разлога, прихвата и овај суд. Према томе, имајући у виду да се ради о посебно тешком кривичном дјелу организованог криминала из члана 383а. став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом недозвољене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, које дјело, због своје посебне тежине и реакције јавности на њега, може узроковати социјалне немире, те имајући у виду све околности наведене у побијаном рјешењу, које се односе на начин и околности под којима су та дјела извршена, као и њихове посљедице, то је по оцјени овог суда, правилан закључак првостепеног суда да и даље постоје ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Притом, овај суд наглашава да и према ставу Уставног суда БиХ, одредба члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, не захтјева утврђење да ће до нарушавања јавног реда са сигурношћу и доћи, него само постојање пријетње (одређеног степена извјесности) која указује на то, те да обавеза суда није да утврди да ли ће се нарушавање јавног реда сигурно и десити, јер би се у том случају суд морао бавити нагађањима и претпоставкама, а нико не може са сигурношћу утврдити да ће се неки догађај и десити у будућности (пресуда Уставног суда БиХ број АП-1743/17).

Приговори из жалби, којима се указује на дужину трајања притвора у овом кривичном предмету, не могу утицати на правилност закључка побијаног рјешења да и даље стоје разлози за притвор према оптуженима, с тим што овај суд наглашава да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном хитношћу када се оптужени налазе у притвору, а у

смислу одредбе члана 196. став 4. ЗКП РС, у ком правцу су и дати разлози у побијаном рјешењу.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Како из наведених разлога жалбе нису основане, ваљало је исте одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић